

Ode aan het particulier initiatief

In 1862 riepen kunstminnende Amsterdammers een commissie in het leven die de stichting van een nieuw museumgebouw voor de rijkscollectie zou voorbereiden. De commissie schreef een prijsvraag uit en hield een geldinzameling, die f. 75.000,- opleverde. Tien jaar later werd de bouw van het nieuwe museum op de begroting van het Rijk opgenomen en zegde de gemeente Amsterdam f. 100.000,- toe. In 1876 werd Pierre Cuypers benoemd tot architect en in 1885 werd het nieuwe Rijksmuseum geopend. Toen museum Amstelkring zijn deuren drie jaar later opende was dat het tweede museum van de stad. Een mini-museum en een andere collectie, maar beide stonden ze pal voor het erfgoed van de Gouden Eeuw.

En dat staan ze nog steeds. Het rijksmuseum heropent deze maand na een reusachtige verbouwing en heeft zich klaargemaakt voor de volgende eeuw. Het museum was na ruim honderd jaar intensief gebruik aan een fundamentele opknabbeurt toe. De opdracht aan de architecten luidde: ont doe het gebouw van latere toevoegingen en herstel de heldere indeling van Cuypers. Vanaf 13 april ontvangt het Rijks zijn bezoekers weer in een schatkamer die aan alle eisen van de moderne tijd voldoet. Fantastisch! Een felicitatie waard! In het klein doen wij hetzelfde. Ook wij zijn trouw aan de oorspronkelijke doelstellingen en maken ons museum klaar voor de toekomst. En evenals het grote Rijksmuseum bouwen wij voort op een traditie van particulier initiatief en persoonlijke betrokkenheid. In dit Haantje leest u over 125 jaar museumbeleid en over de keuzes die bestuurders, conservatoren en directies ieder in hun eigen tijd maakten. En u leest over de betrokkenheid van bevlogen liefhebbers: particulieren die hun tijd, geld en voorwerpen aan het museum doneren.

'Wat zijn particulieren?', vroeg een leerling van de Weekendacademie in Amsterdam-West mij, toen ik daar op een zondagmiddag over Ons' Lieve Heer op Solder vertelde. 'Particulieren zijn gewone mensen', zei ik, 'die op hun eigen manier iets willen doen voor ons museum'. Over die Vrienden leest u ook in dit Haantje. En u kent ze, want u bent er zelf één van. Waarvoor heel veel dank!

Judikje Kiers
directeur

Foto: Ineke Oostveen

Het museum jubileert 125 jaar Museum Amstelkring – Ons' Lieve Heer op Solder

Foto: Co de Kruijf

Op 24 april 1888 werd op de Oudezijds Voorburgwal een nieuw museum geopend: Museum Amstelkring – Ons' Lieve Heer op Solder. Gloedvol werden de voornemens en idealen in een feestrede verwoord. Wat voor museum hadden de oprichters voor ogen, en welke keuzes maakten hun opvolgers? In die 125 jaar veranderde het museum aanzienlijk. En eigenlijk ook weer niet.

Het enthousiasme van de oprichters van ons museum was aanstekelijk. Het begon met de oprichting van een historische kring ('Amstelkring', januari 1884) die zich 'ten doel stelde de bouwstoffen van de katholieke geschiedenis der stad op te sporen en de daarop betrekking hebbende documenten en kunstvoorwerpen zoveel mogelijk te verzamelen'. Kort na de oprichting werd de publiciteit gezocht via de katholieke pers, en werden donateurs geworven door middel van een 'circulaire'. De leden van Amstelkring – met kennis op het gebied van geschiedenis, architectuur, financiën, recht – verzamelden priesterportretten, penningen en boeken, maar gingen zich soms ook te buiten aan curiosa die niet direct aan het katholieke leven in Amsterdam te koppelen waren, zoals een 'kris in een schede van djatihout' en een 'negentiende eeuwse wekkertje'.

Museum in een kerk

Drie jaar na de oprichting namen de leden van Amstelkring een historisch besluit. Na lange onderhandelingen kochten ze voor f. 6.000,- onze zolderkerk, waarbij ze verklaarden het 'Het Hart' en de bijbehorende pastorie te bestemmen voor een 'Rooms Katholiek Museum' te Amsterdam. Tientallen voorwerpen werden in de kerkzaal tentoongesteld, maar 'het eerste en voornaamste voor-

werp, dat wij bezitten, is het museumlokaal zelf, het gebouw, waarin wij ons thans bevin-den' sprak oprichter B.H. Klönne tijdens de opening in 1888. 'Wij willen dat zoveel mogelijk in onveranderde toestand bewaren als een blijvend monument, als een model van onze voormalige schuilkerkjes'.

De uitgangspunten waren weliswaar helder, maar de Solder was in die tijd meer museum dan kerk: vitrines en een grote hoeveelheid kunstvoorwerpen trokken alle aandacht, en de zolderkerk fungeerde als museumzaal. Daar bracht een nieuwe conservator, C.W.H. Baard, in 1918 verandering in. Hij 'zuiverde' de kerkruimte van 'de overdaad aan onbelangrijke voorwerpen, die in ontsierende vitrines waren ondergebracht', zo werd in de verslagen gemeld, en 'poogde zoveel mogelijk de toestand van vóór 1887 te herstellen'. Dat we 90 jaar na die ingreep met bijna dezelfde bewoordingen de restauratie van Ons' Lieve Heer op Solder ter hand namen is fascinerend. Wat is er in die tussentijd gebeurd?

Tijdgebonden keuzes

Iedere regent, bestuurder, conservator of directeur kijkt op zijn eigen manier naar het gebouw en de behandeling en restauratie ervan. En iedere generatie maakt zijn eigen museale keuzes. Waar Baard de toestand van voor 1887 wilde herstellen, koos regent

W.J.R. Dreesmann kort voor de oorlog voor grondige modernisering. Hij voorzag het gebouw van centrale verwarming en elektrische verlichting en liet de conservator tentoonstellingen organiseren. Monument en museum waren vervlochten en praktisch gebruik stond voorop.

Na een financiële dip en een ternauwernood afgewend faillissement begon het museum aan een volgende fase. Werden in het verleden kleine verbouwingen aan het monument door personeelsleden in hun vrije tijd uitgevoerd, in de jaren '50 werd een grondige, professionele restauratie voorbereid. De directeur van de Gemeentelijke Monumentenzorg maakte de plannen, en het Rijk, de Provincie en de Gemeente zegden subsidie toe. Heel bewust werden het monument en de museale taken gescheiden. En alweer zien we een aanpak die naadloos aansluit bij de visie van onze tijd. Of is er verschil?

Monument beleven

De restauratie van de jaren '50 begon in de steegwoningen van het museum. De oude dames die er nog woonden werd de huur opgezegd en de oude indeling van de steegwoning werd hersteld, met behoud van zoveel mogelijk originele materialen. Besloten werd om de steegwoning te bestemmen als schilderijzaal, en voorhuis en kerk zo origineel mogelijk te tonen. In de restauratie van nu gaan we nog een stap verder en kiezen we ervoor om alle kunstvoorwerpen die niet passen in het huis of de kerk buiten het monument tentoon te stellen. We gaan door op de lijn van onze voorgangers en hopen het monument daarmee in al zijn puurheid optimaal tot zijn recht te laten komen.

De waarden van nu

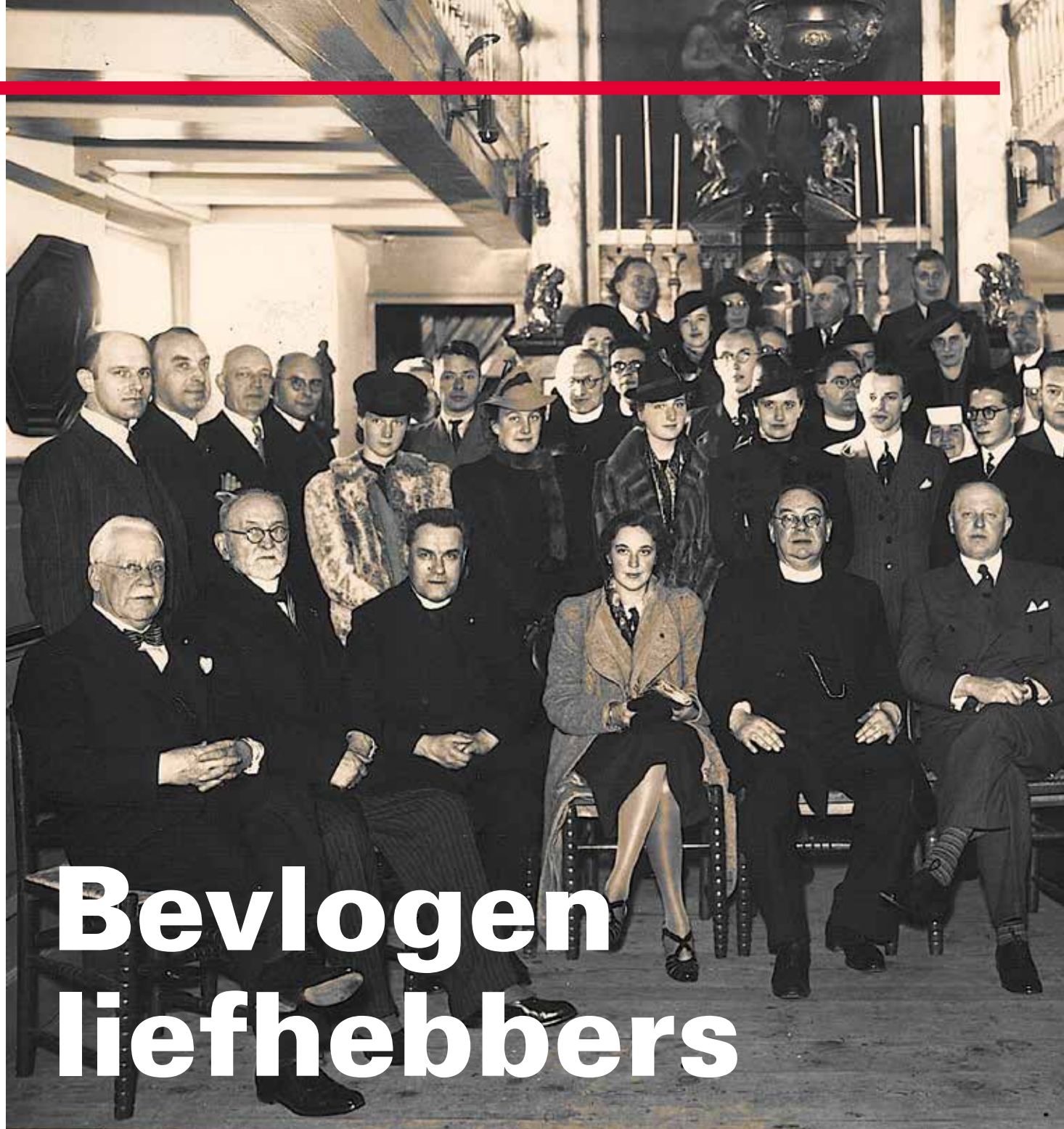
Al 125 jaar doen we er alles aan om het monument te behouden én de verzameling Amsterdamse katholieke kunstvoorwerpen goed tentoon te stellen. In grote lijnen volgen we steeds hetzelfde beleid. Maar de tijdgeest toont zich in de nuances. Net als onze voorgangers verwijderden we de afgelopen jaren vitrines en restaureerden we het pand. We voegden functionele voorzieningen van deze tijd toe, en reconstrueerden hier en daar een kast, hek of bedstee. Sterker dan onze voorgangers onderbouwden we onze keuzes met archief- en kleuronderzoek en proberen we de verhalen van de bewoners van het huis tot leven te brengen. En misschien wel voor het eerst in de museumgeschiedenis van Ons' Lieve Heer op Solder vertalen we de waarden van het huis naar onze tijd. We willen dat het monument iets teweeg brengt en hopen, bijna terloops, bezoekers aan het denken te zetten over een samenleving met verschillende religies, over vrijheid van mening en geloof, over de waarde van geschiedenis. Met deze 21ste-eeuwse kijk op de rol van ons museum staan we trots in de traditie, en kijken we vooruit naar de volgende 125 jaar!

De meest recente schenking

Een miniatuuraltaar, gemaakt en geschonken door Hans Hesseling (1934-2012)

Patricia Hesseling, weduwe van Hans Hesseling: 'Mijn man was als kind al gefascineerd door de kerk. Vaak sloeg hij de blaadjes om als zijn vader het orgel bespeelde. Vanaf 1983 werkte hij aan zijn eigen miniatuuraltaar – geïnspireerd op het altaar in de noodkerk Antonius Abt in Rotterdam. Sommige onderdelen, zoals de monstrans en de pateen, maakte hij op klein formaat na. Maar hij verzamelde ook veel: de ciborie, het miskelkje, het ampullenstel en het oude textiel. Hans hulde het altaartje altijd in de liturgische kleuren van het kerkelijk jaar, zoals wit met Pasen, rood bij een feest van een martelaar. Aanvankelijk was het, zoals hij zelf zei, een speelgoedaltaar, maar het groeide uit tot meer. Voor hem was het een meditatie centrum, een stille plek waar hij graag zat en nadacht over de zin van het leven. Omdat Hans zo graag in Ons' Lieve Heer op Solder kwam, wilde hij het altaar na zijn overlijden aan het museum schenken. En zo is geschied.'

Bevlogen liefhebbers

Habijtpoppen

Marian Jurtz (1921-2000) maakte zo precies mogelijk de kleding na van vrouwelijke religieuze ordes in Nederland. In kleine maatjes, voor een serie poppen. Als dochter van een hoedenmaakster was zij dol op nauwkeurig naald- en borduurwerk. Over elke steek dacht ze na. Jurtz gebruikte altijd de originele stoffen die ze kreeg van de ordes – waaraan ze ook geld doneerde. Dankzij de hulp van de zusters, die haar met advies bijstonden tijdens haar bezoek aan de kloosters, lukte het haar de kledingstukken zo getrouw mogelijk te kopiëren. In totaal kleepte ze maar liefst vierenzeventig poppen aan. Met deze collectie hoopte ze dat het katholieke verleden niet verloren zou gaan voor toekomstige generaties. Uit haar testament bleek dat de naaldkunstenaressen de nonnenpoppen graag wilde schenken aan Ons' Lieve Heer op Solder. Daar waren ze heel blij met de gift. En tot op de dag van vandaag worden ze er liefdevol gekoesterd. Ze horen bij de toekomst van het huis.

Om het grachtenpand in hartje Amsterdam van de sloop te redden, kocht een vooraanstaande groep katholieke Amsterdammers in 1887 Ons' Lieve Heer op Solder. Bevlogen mensen die zich hadden verenigd in het genootschap Amstelkring. Zij wilden het rooms-katholieke erfgoed van Amsterdam zo goed mogelijk bewaren en presenteren. Na de meest noodzakelijke reparaties aan het pand – er zaten scheuren in de muren en de draagbalken dreigden te verzakken – ging **Museum Amstelkring, Ons' Lieve Heer op Solder** in 1888 open voor het publiek. In de lange geschiedenis van het museum waren het steeds bevlogen liefhebbers die hun tijd, geld en voorwerpen aan het museum schonken. Zonder hen was dit museum er niet geweest.

De belangrijkste expositieruimte was in 1888 de zolderkerk. Al het zitmeubilair was weggehaald en de herenbanken waren omgetoverd tot vitrines, die gevuld waren met talrijke bruiklenen en schenkingen, van gulle, katholieke gevers, maar ook van de Amstelkring-leden zelf. Al snel kon er weinig meer bij. De kerk stond vol met beelden, kazuifels, munten, een sabel, tegels, een kris, snuisterijen én een Indonesische sarong. Schilderijen en tekeningen bedekten de muren. Het was een bonte verzameling, bijeengebracht en gepresenteerd door de eerste bestuurders van het museum.

De openingstijden door de week waren van 10.00 tot 17.00 uur, op zondag van 13.00 tot 17.00 uur. De entree was een kwartje, en op zondag een dubbeltje. In 1890 verscheen de eerste 'museumcatalogus', een bezoekersgids met informatie over de tentoongestelde voorwerpen.

Hoewel in het eerste jaar ruim 1600 bezoekers naar Ons' Lieve Heer op Solder gingen, liep hun aantal in de daaropvolgende jaren sterk terug. Net als de schenkingen van objecten. En geld om het pand op te knappen kwam ook niet meer binnen. Bovendien waren er strubbelingen binnen het Amstelkring-bestuur. De schulden stapelden zich op en het werd stiller en stiller in het museum.

Orde op zaken

Rond 1930 zag iedereen dat het zo niet langer kon. Er moest wat gebeuren. De Amsterdamse zakenman Willem Dreesmann (1885-1954), die het museum al geruime tijd financieel steunde, werd gevraagd als nieuwe bestuursvoorzitter. Dat bleek een goede zet.

Onder zijn leiding kwamen er nieuwe donateurs en de net aangestelde conservator bracht de omvangrijke collectie terug tot een mooie dwarsdoorsnede van het katholieke Amsterdamse leven. De rest van de objecten ging in de verkoop. Ook steeg door het maken van twee tentoonstellingen per jaar – bijvoorbeeld over Palmpasen – het aantal bezoekers. Daarnaast werden er meer vertrekken bij het museum getrokken. En zo kwam Ons' Lieve Heer op Solder weer tot bloei. Met de nieuwe inkomsten probeerde het museum zijn schulden af te lossen. Bovendien moest er ook geld komen voor het hoognodige onderhoud van het pand. Het was Dreesmann zelf die grotendeels de restauratie van het huis bekostigde. De reparatie van het dak, het schilderwerk en de aanleg van elektriciteit en centrale verwarming. In april 1939 was het pand klaar. Maar een jaar daarna brak de Tweede Wereldoorlog uit en vielen de meeste museumactiviteiten stil. Het museum ging zelfs dicht.

Groepsfoto ter gelegenheid van de feestelijke heropening op 28 april 1939. Rechts van het midden de heer Dreesmann. Weet u wie er nog meer op deze foto staan? Reacties naar info@opsolder.nl

Na de bevrijding in 1945 bleek dat er nog altijd grote financiële problemen waren – het museum was bijna failliet – en zag het bestuur zich genoodzaakt het pand te verhuren en de collectie te veilen.

Op het laatste moment is de uitvoering van dit heikele plan voorkomen door een opstand van boze Amsterdammers die het een belangrijk monument in hun stad vonden. Met een uiteindelijk beroep op de statuten waarin stond dat eenmaal geschonken voorwerpen niet verkocht mochten, werd het museum gered. De bestuursleden traden allemaal af en op 1 juni 1951 opende Ons' Lieve Heer op Solder opnieuw zijn deuren.

Mecenas

Met de komst van Jaap Leeuwenberg (1904-1978) in het bestuur, braken vanaf 1952 betere tijden aan. Hij werkte als conservator beeldhouwkunst in het Rijksmuseum, maar had zijn hart verpand aan Ons' Lieve Heer op Solder – waar hij sinds 1961 onbetaald conservator was. Heel veel energie stopte hij in 'zijn' museum en vele jaren vulde hij de tekorten persoonlijk aan.

Een van zijn belangrijkste daden was de aankoop van een aantal bouwvallige panden rondom het museum, die vervangen werden door nieuwbouw naar ontwerp van de Amsterdamse architect Sier van Rhijn. Leeuwenberg betaalde alle kosten van dit project en bouwde zo bewust aan een rustige en veilige omgeving van het museum. Zonder overlast van de oprukkende seksindustrie in dit deel van de Amsterdamse binnenstad.

In het museum heeft hij de inrichting van de Sael, de chique kamer waar de familie Hartman vroeger zijn gasten ontving, zoveel mogelijk in zeventiende-eeuwse stijl teruggebracht. Hij deed dat naar eigen inzicht (wat in die tijd gebruikelijk was), op basis van wat hij zag op zeventiende-eeuwse schilderijen. Ook werden er via Leeuwenbergs enorme netwerk nieuwe objecten aan de collectie van Ons' Lieve Heer op Solder toegevoegd.

Toen hij in 1977 afscheid van het museum nam, kwam er voor het eerst structurele financiële steun van de overheid. Daardoor was het behoud van het unieke monument niet alleen meer afhankelijk van particulier initiatief.

Een nieuwe tijd

Ons' Lieve Heer op Solder moest – mede door de overheids-subsidie – zijn zaken professioneler aanpakken. In de jaren tachtig kwamen er voor het eerst een museumdirecteur, drie stafmedewerkers en een schoonmaker. Studenten zaten achter de balie om toegangkaartjes te verkopen. Het omslagpunt kwam in 1988 toen bestuursvoorzitter Rob van den Biggelaar aantrad. Ons' Lieve Heer op Solder was toen precies een eeuw museum.

Hij wilde een frisse wind door het museum en directeur Guus van den Hout (1960) ging aan de slag. Om te beginnen verhoogde die de toegangsprijzen en zorgde met zijn medewerkers voor veel publiciteit rondom het museum (ook in het buitenland). Dat trok publiek. Daarnaast werden er weer tentoonstellingen gemaakt, zoals over de achttiende-eeuwse schilder Jacob de Wit en het Mirakel van Amsterdam – wat de bekendheid vergrootte. Van den Hout zette Ons' Lieve Heer op Solder duidelijk neer als een cultuurinstelling. Bovendien ontstond het plan om het museum meer in de authentieke zeventiende-eeuwse stijl terug te brengen. De eerste kleuronderzoeken en restauraties werden – met steun van (particuliere) fondsen en stichtingen – eind jaren negentig in gang gezet. En het bestuur kocht het naburige pand aan, aan de andere kant van de Heintje Hoekssteeg. Met het oog op de toekomst.

De volgende eeuw

Vanaf 2002 kregen de plannen voor de toekomst van Ons' Lieve Heer op Solder vaste vorm. De groeiende bekendheid bedreigde het monument. Er kwamen inmiddels zoveel bezoekers dat het gebouw – vooral de trappen – eronder leek te lijden. 'Als we niets doen gaat Ons' Lieve Heer op Solder aan zijn succes ten onder', zei directeur Judikje Kiers, en zij liet verschillende onderzoeken doen naar de geschiedenis van het pand, de beleving en verwachtingen van bezoekers, en naar de slijtage van het monument. Een risico-analyse werd uitgevoerd voor het hele museum. Voor het pand, de zolderkerk en de objecten. Ook bouwhistorisch onderzoek en de bewonersgeschiedenis hoorden daarbij.

En wat bleek? Niet alleen de zolderkerk, maar heel het pand was uniek in Nederland. Geen zeventiende-eeuws huis was zo goed behouden gebleven. Vanaf dat moment was de knoop gauw doorgehakt: alle aandacht ging naar het monument. Tentoonstellingsruimten en publieksvoorzieningen moesten elders ondergebracht worden, en een grondige restauratie werd voorbereid.

Met heldere plannen voor ogen gingen bestuur en directeur op zoek naar financiële middelen voor dit grote project. Fondsen, de BankGiro Loterij, overheden en particulieren steunden de plannen ruimhartig en de uitvoering kwam in zicht.

In 2009 begon de grote restauratie en herinrichting van Ons' Lieve Heer op Solder. Daarbij kreeg de beroemde kerk op zolder het uiterlijk uit de negentiende eeuw terug, de laatste periode waarin de kerk nog als kerk functioneerde. De kleur werd: *paarse dodekop*. Anders dan die naam doet vermoeden is het een prachtig oud roze, neigend naar bruin, leverkleur en paars.

Verder is het orgel onder handen genomen, zijn de herenbanken, vloeren en tabernakel hersteld en hangen er replica's van de oude gaslampen. Scheuren in het stucwerk, halsbrekende traptreden, alles is aangepakt. Een veelomvattend project waar tientallen bevlogen experts met hart en ziel aan werkten.

Nu staan de werkzaamheden voor de uitbreiding van Ons' Lieve Heer op Solder voor de deur. Binnenkort is het huis tweemaal zo groot. Het buurhuis wordt erbij betrokken en ondergronds verbonden met het monument. Die spectaculaire passage wordt 9 meter breed, 20 meter lang en bijna 5 meter diep. In het nieuwe deel komen straks de entree, de garderobe, een museumcafé, de winkel en educatieve- en tentoonstellingsruimten. Alles wat bij een museum hoort, maar niet in het monument ondergebracht hoeft te worden. Al met al is er veel werk verzet – nu en in de afgelopen 125 jaar – en dat was niet mogelijk geweest zonder de tijd, het enthousiasme, de schenkingen en (financiële) steun van de Vrienden van het museum, de overheid, fondsen én particulieren – die vaak niet eens bij naam willen worden genoemd. Ons' Lieve Heer op Solder zal hun hulp ook in de toekomst nodig hebben. Maar met al die mensen die ons historische huis altijd zo'n warm hart toedragen, gaat dat zeker lukken. Op naar de volgende 125 jaar!

Bruikleen 1

Bruikleen 1, oftewel de 'Aanbidding der Koningen', is een paneel uit ongeveer 1525, gemaakt door een schilder uit de Noordelijke Nederlanden. Vermoedelijk kwam hij uit de kring van Jan van Scoren en Maerten van Heemskerck en behoorde hij tot de eerste generatie kunstenaars uit het noorden die naar Italië gingen. De compositie is gebaseerd op een tekening van Baldassare Peruzzi (1481-1536). In 1889 werd het paneel in bruikleen gegeven door de Amsterdamse 'Vereeniging tot Weldadigheid van den Allerheiligsten Verlosser' en werd het daarmee bruikleen nummer 1 in Ons' Lieve Heer op Solder. Het schilderij kwam uit het zusterhuis aan de Oude Schans 35, waar het vanaf 1871 had gehangen. Meer gegevens over de herkomst ontbreken. Toen er een moeilijke, dus kostbare restauratie nodig was, hoefde de 'Vereeniging', die nog altijd bestaat, zich geen twee keer te bedenken. Ze wilde de opknappbeurt graag mogelijk maken – en inmiddels ziet het paneel er weer magnifiek uit.

Ons' Lieve Heer op Solder heeft ons hart gestolen

Saskia van Zelm, secretaris en penningmeester van de particuliere Stichting Gansoord

Saskia: 'Een aantal jaren geleden was ik met vriendinnen op bezoek in Ons' Lieve Heer op Solder. De combinatie van een oud woonhuis, de kerk op zolder en de kleinschaligheid vond ik zo bijzonder. Echt een museum om te knuffelen. Dat bracht mijn man en mij al snel op het idee om met onze stichting iets moois te doen voor Ons' Lieve Heer op Solder. We wilden het liefst een project steunen, niet iets algemeen. Het werd – na overleg met de directeur – de restauratie van de herenbanken, die boven in de zolderkerk staan. Om dat mogelijk te maken, hebben wij een donatie gedaan. En het resultaat is prachtig geworden. Het museum heeft nu helemaal een speciale plek in ons hart. We komen er nog geregeld. Ook met vrienden en laatst nog met twee familieleden. Vooral in de winter, aan het eind van de dag, dan is het licht in de kerk werkelijk prachtig.'

Grachten Verhalen

400 jaar wel en wee aan de grachtengordel

In het feestjaar 2013 staat Amsterdam stil bij het 400-jarig bestaan van de grachtengordel. *Grachten Verhalen* is een wandelgids met waar gebeurde verhalen over markante grachtenbewoners.

Maak kennis met de bewoners van de Cromhouthuizen (waar nu het Bijbels Museum in gevestigd is), Museum Geelvinck Hinlopen Huis, Museum Ons' Lieve Heer op Solder en Museum Willet-Holthuysen. Aan de hand van persoonlijke verhalen van bewoners krijgt u een quick tour langs en door deze vier bijzondere huizen aan de gracht. In ieder huis staat een andere eeuw en een ander personage centraal.

Vanaf maart 2013 is de wandelgids *Grachten Verhalen* voor slechts 2 euro te koop in de deelnemende musea. www.amsterdammuseum.nl/grachtenverhalen

De Geefwet stimuleert schenken aan cultuur

Per 1 januari 2012 is de nieuwe Geefwet van kracht. Het ministerie van Financiën wil daarmee de giften aan cultuur stimuleren. Een interessante fiscale maatregel is de invoering van een 'multiplier' op giften aan cultuur. Een gift aan een culturele instelling, zoals Ons' Lieve Heer op Solder, levert tijdelijk (voor de komende vijf jaar) extra voordeel op in de inkomstenbelasting. U mag uw gift aan Ons' Lieve Heer op Solder met een 'multiplier' van 25% verhogen. De belastingdienst accepteert dus dat u een kwart meer aftrekt dan u eigenlijk heeft geschonken. Deze extra aftrek geldt voor een maximum aan schenkingen van € 5.000 per jaar.

Een periodieke schenking geeft optimaal voordeel

De Geefwet is van toepassing op zowel eenmalige als periodieke schenkingen. Voor een eenmalige schenking geldt een aftrekdrempel (1% van het verzamelinkomen). Wilt u optimaal van de Geefwet en de multiplier gebruikmaken, dan kunt u een periodieke schenking voor vijf jaar of meer afspreken met Ons' Lieve Heer op Solder. Periodieke giften zijn volledig aftrekbaar voor de inkomstenbelasting. Bij een jaarlijkse bedrag vanaf € 120,- neemt Ons' Lieve Heer op Solder de notariskosten voor zijn rekening. Wanneer u dit overweegt kunt u contact opnemen met Birgit Büchner via b.buchner@opsolder.nl of 020-6202764.

Stel, u schenkt € 120,- per jaar. Dit bedrag mag u verhogen tot 125% (de multiplier) = € 150,- = uw aftrekpost. Bij het toptarief van 52% krijgt u van elke € 120,- dus € 78,- van de fiscus terug. Een gift van € 120,- kost u € 42,-. Het netto fiscale voordeel bedraagt bij het 42% tarief € 63,- en bij het 33% tarief € 49,50.

Rekenvoorbeeld

U schenkt jaarlijks	€ 120,-
Uw aftrekpost in 2012	€ 150,-
Fiscale teruggave bij 52% tarief	€ 78,-
U betaalt in feite	€ 42,-

Rekenvoorbeeld

U schenkt jaarlijks	€ 500,-
Uw aftrekpost	€ 625,-
Teruggave bij 52% tarief	€ 325,-
U betaalt in feite	€ 175,-

Agenda

24 april
Jubileum 125 jaar museum
Vrienden zijn uitgenodigd

5 mei 11.00 uur
Laatste Soldermis voor de zomer
Vredesmis

28 september
Wallenfestival
info: www.opsolder.nl

Colofon

De verantwoordelijkheid voor gesigneerde stukken berust geheel bij de auteurs. Overname van teksten of delen ervan is slechts toegestaan met bronvermelding en/of schriftelijke toestemming van de auteur.

Tekst: Judikje Kiers (p. 1),
Anne Versloot (p. 2 en 3)
Redactie: Judikje Kiers, Birgit Büchner,
Thijs Boers, Robert Schillemans,
en Trees van Mansfeld.
Vormgeving: Studio Berry Slok
Druk: Drukkerij Tesink
Foto's: Museum Ons' Lieve Heer op Solder,
tenzij anders vermeld
© Ons' Lieve Heer op Solder

SALON/2013

Begin 2013 was er mode, design en kunst in Ons' Lieve Heer op Solder te zien, onderdeel van winterSALON/, een mode-culturele route door Amsterdam.

Werk van Siba Sahabi in de 17de eeuwse keuken

Initiatiefnemer is SALON/: een uniek platform voor mode en cultuur, waar zowel jong aanstormend talent als gevestigde ontwerpers, vormgevers en kunstenaars unieke installaties creëren op bijzondere locaties verspreid door de stad. De beleving en de interactie tussen ontwerper en publiek staat centraal. SALON/ is een stichting en beweging van Gijs Stork en Manon Schaap. Met trots presenteren we in de winterSALON/ werk van onze collega Siba Sahabi, dat veel belangstelling trok. We zien uit naar de volgende SALON/.

Vewacht: zomerSALON/
15 juni – 18 augustus
www.salon1.org

Het huis van Pater Parmentier

De bedstede in de tweede steegwoning wordt gereconstrueerd door Remco Streep naar voorbeeld van de bedstede op de verdieping erboven en de sporen die in wand en plafond gevonden zijn.

Divine Surprise! Het vrouwelijke in God

8 maart 2013 – 25 augustus 2013
Vanaf 8 maart tot en met 25 augustus is in het Bijbels Museum de tentoonstelling *Divine Surprise! Het vrouwelijke in God* te zien.

Deze tentoonstelling is een verrassende zoektocht naar de vrouwelijke kanten van God. Er wordt een breed scala getoond van vrouwelijke idolen en godinnen uit het oude Nabije oosten – van 6000 v. Chr. tot aan het begin van onze jaartelling. De tentoonstelling is ontwikkeld door het BIBEL + ORIENT Museum in Freiburg (Zwitserland). Het FemArtMuseum heeft deze bijzondere collectie van ruim 200 beeldjes naar Nederland gehaald en toont deze in het Bijbels Museum te Amsterdam. Voor een bezoek aan de tentoonstelling geldt een toeslag van € 2,-.

Buste van een cultusbeeld van Artemis van Epheseca. 100 v. Chr., h. 68,5 cm

Bijbelsmuseum

Ja, ik word vriend van Ons' Lieve Heer op Solder en steun het museum voor

- € 25,- per jaar
 Een hoger bedrag, namelijk € _____ per jaar

Naam _____

Adres _____

Postcode en woonplaats _____

Telefoonnummer / e-mail adres _____

Handtekening _____

Stuur deze bon op naar: Museum Ons' Lieve Heer op Solder
Oudezijds Voorburgwal 40 1012 GE Amsterdam
Vrienden van Museum Amstelkring rek.nr. 4980924

